

Wskazania, oczekiwane, potencjalne korzyści dla pacjenta wynikające z terapii marihuaną medyczną

Terapia marihuaną medyczną ma zastosowanie w wielu jednostkach chorobowych. Substancje czynne zawarte w konopiach modulują uwalnianie wielu neuroprzekazników, dzięki czemu ich działanie na organizm jest wielokierunkowe. Terapia marihuaną medyczną wykorzystywana jest m.in. w leczeniu bólu przewlekłego, łagodzenia nudności i wymiotów w przebiegu radio- i chemioterapii, leczeniu stwardnienia rozsianego, choroby zwyrodnieniowej stawów, padaczki lekoopornej, nieswoistych chorób zapalnych jelit, chorób neurodegeneracyjnych, spastyczności, migreny, fibromialgii oraz autyzmu.

Podstawowe informacje o terapii marihuaną medyczną

Terapia marihuaną medyczną polega na przyjmowaniu konopi doustnie w formie kapsułek lub olei, bądź metodą wziewną, przy użyciu waporyzatora, do której wykorzystywany jest susz kwiatostanów konopi. Dostępność różnych odmian marihuany, a także możliwość łączenia ich między sobą, daje pacjentowi szansę na wybór preparatu dopasowanego do jego indywidualnych potrzeb oraz występujących objawów. Rozpoczęcie terapii wymaga od pacjenta dużego zaangażowania i samoobserwacji, tak aby wybrana odmiana i dawka konopi zapewniały jak najlepszy efekt terapeutyczny. Pomocne jest w tym celu prowadzenie dzienniczka konopnego i zapisywanie w nim reakcji organizmu i skuteczności różnych odmian marihuany. Zalecane jest aby terapię rozpoczynać od małych dawek i stopniowo je zwiększać. Samodzielne miareczkowanie jest najskuteczniejszym sposobem określania optymalnej dawki.

Możliwe działania niepożądane wynikające z terapii marihuaną medyczną

Efektu marihuany nie da się dokładnie przewidzieć, zależy on od indywidualnej wrażliwości organizmu na kannabinoidy. Na początku terapii mogą wystąpić zawroty głowy, suchość w ustach, niepokój, pobudzenie, strach, palpacje serca, mdłości, senność i zmęczenie, upośledzenie funkcji motorycznych. Stosunkowo rzadko zgłaszane są bóle głowy, stany euforyczne, biegunka, tachykardia, zaburzenia depresyjne. W trakcie trwania terapii większość działań niepożądanych zmniejsza się lub całkowicie znika.

Przeciwwskazania do terapii marihuaną medyczną

Wiek poniżej 25. lat, niestabilna choroba sercowo-naczyniowa, arytmia, niekontrolowane nadciśnienie tętnicze, zaburzenia pracy układu oddechowego, ciąża, karmienie piersią, zaburzenia psychiatryczne w przeszłości lub obecnie (niestabilna mania, depresja, schizofrenia, choroba afektywna dwubiegunowa, myśli samobójcze), uzależnienia od alkoholu, uzależnienia od narkotyków, alergia na konopie i/lub jej składniki, przyjmowanie leków przeciwdepresyjnych, nasennych, opioidów, nadużywanie substancji psychotropowych.

Środki ostrożności w trakcie terapii marihuaną medyczną

Należy zachować szczególną ostrożność podczas jednoczesnego przyjmowania innych leków, ponieważ marihuana medyczna może nasilać lub osłabiać ich działanie. Dotyczy to m.in. leków przeciwwzapalnych, uspokajających, nasennych, inhibitorów pompy protonowej, cymetydyny, fenytoiny, antagonistów wapnia, makrolidów, karbamazepiny czy preparatów, których składnikiem jest dziurawiec zwyczajny. W przypadku pojawienia się jakichkolwiek dolegliwości należy natychmiast zaprzestać używania marihuany i skonsultować się z lekarzem.

U niewielu osób terapia marihuaną medyczną może prowadzić do wykształcenia tolerancji i uzależnienia (CUD – Zespół uzależnienia od konopi). Jeżeli konopie przepisywane są w odpowiedni sposób, a cały proces terapeutyczny kontrolowany jest przez lekarza, istnieje niewielkie ryzyko uzależnienia.

Aspekty prawne

Recepta na marihuanę medyczną może zostać wystawiona przez lekarza na okres maksymalnie 90. dni terapii. Jeżeli lekarz i pacjent zdecydują się na kontynuowanie terapii po 90. dniach, lekarz może wystawić kolejną receptę. W Polsce terapia marihuaną medyczną nie podlega refundacji.

Osoba posiadająca przy sobie konopie, powinna być zaopatrzona w dowód osobisty, zaświadczenie od lekarza (potwierdzające stosowanie surowca w celach leczniczych) oraz dowód zakupu konopi z legalnego źródła (faktura imienna z apteki). Produkt należy przechowywać w opakowaniu wydanym w aptece.

Zgodnie z aktualnie obowiązującymi przepisami prawa, prowadzenie pojazdów mechanicznych i obsługa maszyn mechanicznych po zażyciu marihuany medycznej jest zabronione, bez względu na fakt, czy została ona przyjęta ze wskazań medycznych.

Zabronione jest udostępnianie suszu innym osobom.

Na terenie państw członkowskich Układu z Schengen można przewozić przy sobie odpowiednią ilość środków odurzających pod warunkiem, że zostały one zakupione na receptę lekarską. Mogą je mieć przy sobie tylko osoby do tego uprawnione. Należy posiadać przy sobie zaświadczenie wystawione przez Główny Inspektorat Farmaceutyczny, zezwalające na wywóz środków odurzających poza granice kraju. Okres ważności takiego zaświadczenia wynosi maksymalnie 30 dni. Świadczenia muszą być przedstawiane oddzielnie dla każdego z przepisanych leków.